

Φαρδύ, ἔχεν. ἀν.
ποιη. Κορσ. συ. 22

Διονύσιος

(Πρωτοπαπᾶ) ἡμ.

ἐν βαπτισμῷ, τοῦ ὁποῖου τὴν αὐτοῦ.
κότλη θεωρεῖ ἀμερίθου. ὁ Φαρδύς.

ἡ χιζιοσὶ πεντακοσιοσὶ ἐκκτισμῷ
πέμπτῳ Νοεμβρίου ἐκκοσμή δευτέρῃ. ἔχεν.
τὴν παιδίον ἀρσενικόν τοῦ ἐκκτιστάτου
κὺρ Μιχαὴλ τοῦ ποτὶ ἐκκακοσταίτου
γεωργίου στυαγοπούλου Κομνηνοῦ καὶ
τὴν ἀρχόντισσαν μαρίαν· ἰθαυτίου, ἐμρό.

καὶ ὀνομασία γένους, εἴπ' ἐμοῦ
θυογισίου προτοπαπᾶ τοῦ Βίτιζου.

Χιγιοστῷ ἐξακοσιοστῷ ἐβδομηκοστῷ
πέμπτῳ μαίον ἐκοστῇ εἰς τὸ Βί-
τιζον Μάρτη.

Ἰσχὺ Θωμά, στεφανόπουλος ἀρχιερεὺς
τοῦ Βίτιζου μετέγραψα ἀπὸ τοῦ βί-
βριον τῶν βαπτισμένων τοῦ ἁγίου θα-
πυστιῶν καὶ ἐκρίσθηται.
Θωμά Στεφανόπουλος.